

Advies nr 22/2010 van 30 juni 2010

Betreft: Ontwerp van Koninklijk besluit tot vaststelling van het bedrag of de tegenwaarde van de inzet van weddenschappen waarvoor een registratieplicht geldt en tot vaststelling van de inhoud en de wijze van deze registratie (CO/A/2010/019).

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Staatssecretaris voor de coördinatie van de fraudebestrijding ontvangen op 06/05/2010;

Gelet op het verslag van Mevrouw Anne Junion;

Brengt op 30 juni 2010 het volgend advies uit:

I. Onderwerp en context van de adviesaanvraag

1. Het ontwerp van koninklijk besluit (KB) dat thans voor advies aan de Commissie wordt voorgelegd, wil het bedrag bepalen vanaf hetwelk een weddenschap¹ vooraf moet worden geregistreerd alsook de modaliteiten van deze registratie. Het voert artikel 43/4, § 3 uit van de Wet van 7 mei 1999 op de kansspelen², dat de uitbaters van kansspelinrichtingen verplicht om weddenschappen boven een bepaald bedrag te registreren.
2. De wet op de kansspelen werd recent grondig aangepast³. Haar toepassingsgebied werd uitgebreid tot alle soorten weddenschappen waarvan de organisatie voortaan onderworpen is aan het voorafgaandelijk bezit van een licentie van de klasse F2, uitgereikt door de kansspelcommissie. Het is voortaan formeel verboden deel te nemen aan enig kansspel indien de betrokkene een rechtstreekse invloed kan hebben op het resultaat ervan. De kansspelcommissie kreeg de bevoegdheid om administratieve geldboeten op te leggen aan personen die een inbreuk plegen op de wet op de kansspelen.
3. Volgens inlichtingen die verkregen werden bij de afgevaardigde ambtenaar kaderen de invoering van registers met informatie over de aangegane weddenschappen, alsook het wettelijk verbod op deelnemen aan een kansspel indien de betrokkene een rechtstreekse invloed kan hebben op het resultaat, in de recente schandalen van vervalste voetbalwedstrijden.

II. Onderzoek

4. De Commissie betreurt dat noch in de wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de wetgeving inzake kansspelen, noch in de memorie van toelichting, wordt verwezen naar het doeleinde waarvoor de registratie van de weddenschappen werd ingevoerd.

¹ Artikel 2 van de wet op de kansspelen definieert de weddenschap als een kansspel waarbij elke speler een inzet inbrengt en waarbij winst of verlies wordt opgeleverd die niet afhangt van een daad gesteld door de speler, maar van de verwezenlijking van een onzekere gebeurtenis die zich voordoet zonder tussenkomst van de spelers; onderlinge weddenschap als een weddenschap waarbij een organisator als tussenpersoon optreedt tussen de verschillende spelers die tegen elkaar spelen, waarbij de inzetten worden samengevoegd en verdeeld tussen de winnaars, na afhouding van een percentage bestemd voor de betaling van de taks op de spelen en weddenschappen, voor het dekken van de organisatiekosten en voor het zich toekennen van een winst; weddenschap tegen notering als een weddenschap waarbij een speler wedt op het resultaat van een bepaald feit en waarbij het bedrag van de opbrengst wordt bepaald in functie van een bepaalde vaste of conventionele notering en waarbij de organisator persoonlijk gehouden is het bedrag van de winst te betalen aan de spelers.

² Wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers

³ Wet van 10 januari 2010 tot wijziging van de wetgeving inzake kansspelen

5. Volgens inlichtingen die verkregen werden bij de afgevaardigde ambtenaar werden deze registers opgericht om de kansspelcommissie toe te laten haar opdrachten inzake bestrijding van de inbreuken op de wet op de kansspelen te kunnen uitoefenen. Meer in het bijzonder moet dit de Commissie toelaten toe te zien op de naleving van artikel 4, § 3 van de voormelde wet van 7 mei 1999 op de kansspelen dat eenieder verbiedt om deel te nemen aan een kansspel indien de betrokkene een rechtstreekse invloed kan hebben op het resultaat. Teneinde de transparantie en de voorzienbaarheid te verzekeren met betrekking tot het gebruik dat gemaakt zal worden van deze geregistreerde gegevens, dringt de Commissie erop aan dat dit doeleinde uitdrukkelijk zou opgenomen worden in het ontwerp van KB.
6. Artikel 1 van het ontwerp van KB stelt het bedrag van een weddenschap, waarvoor de registratieplicht geldt, vast op 1000 euro. Deze grens, waarboven geen anonieme weddenschappen meer toegelaten, zijn lijkt niet overmatig.
7. De artikelen 2 en 3 willen voorkomen dat het plafond waarboven anonieme weddenschappen niet langer mogelijk zijn, klaarblijkelijk wordt omzeild. Het Verslag aan de Koning refereert in dit verband naar het feit dat meerdere personen zich kunnen verenigen voor het plaatsen van een weddenschap van meer dan 1000 euro terwijl het ingezette bedrag voor elk van hen lager ligt dan dit plafond. Ook wordt de hypothese vermeld waarin eenzelfde persoon geregeld dezelfde weddenschap aangaat voor een bedrag dat lager ligt dan 1000 euro maar waar het totale bedrag deze som overschrijdt. Teneinde te vermijden dat het criterium voor registratie elke graad van objectiviteit verliest en het vaststellen van een bedrag waarboven registratie vereist is bijgevolg zinloos wordt, beveelt de Commissie aan dat artikel 2 van het ontwerp van KB uitdrukkelijk zou verwijzen naar deze hypothesen. Hiertoe zou de verduidelijking van het begrip "verband tussen weddenschappen" zoals vermeld in het Verslag aan de Koning in een nieuw lid moeten toegevoegd worden aan artikel 2. Om dezelfde redenen zou de formulering van artikel 3 moeten herzien worden waarbij de frequentie en het bedrag van de weddenschappen van minder dan 1000 euro zou moeten bepaald worden vanaf dewelke de verplichte registratie wordt ingevoerd.
Behalve het feit dat deze verduidelijkingen de voorzienbaarheid van de bedoelde gegevensverwerkingen zal verbeteren zullen zij ook als gevolg hebben dat de verplichtingen die rusten op de exploitant duidelijker bepaald worden.
8. Opdat een exploitant van een kansspelinrichting aan zijn verplichting tot registratie zou kunnen voldoen, verplicht artikel 4 van het ontwerp van KB de speler om zijn identiteitsbewijs voor te leggen alvorens een weddenschap aan te gaan voor een bedrag

van meer dan 1000 euro. De vergunninghouder dient de geldigheidsdatum van het identiteitsbewijs alsook de foto van de titularis te controleren vooraleer over te gaan tot de registratie van de gegevens in het hiertoe voorziene "geïnformatiseerd systeem". Zoals hiervoor uiteengezet verplicht artikel 43/4, § 3 van de voormelde wet op de kansspelen de exploitanten van kansspelinrichtingen klasse IV tot het registreren van alle weddenschappen voor een bedrag dat hoger ligt dan een bepaald plafond. Deze wettelijk verplichte registratie brengt met zich dat de controle van de identiteit van de spelers aan de hand van hun identiteitskaart door de exploitant van de kansspelinrichting, gewettigd is.

9. Naar analogie van wat voorzien is inzake toegang tot de kansspelinrichtingen van klasse I en II voorziet artikel 5 van het ontwerp van KB het nemen van een fotokopie van de identiteitskaart van de speler bij de eerste registratie en de bewaring hiervan gedurende ten minste 5 jaar na de laatste registratie. In dit verband meent de Commissie dat het bepalen van een minimale bewaringstermijn overmatig is en beveelt zij aan deze te vervangen door een vaste termijn van 5 jaar.
10. De gegevens die geregistreerd moeten worden, worden opgesomd in de artikelen 4 en 6 van het ontwerp van KB, namelijk: de naam, de voorna(a)m(en), de geboorteplaats en – datum, het adres, het beroep, het bedrag van de inzet, de datum van de verrichting alsook de details van de weddenschap. Onder details van de weddenschap wordt volgens het Verslag aan de Koning het eigenlijke voorwerp van de weddenschap bedoeld (zege van A in wedstrijd X).
11. Volgens de door de afgevaardigde ambtenaar verstrekte inlichtingen is de inzameling van het gegeven "beroep" gerechtvaardigd omdat dit de Commissie toelaat vast te stellen of een trainer deelneemt aan sportweddenschappen en na te gaan of het verbod, voorzien in artikel 4, § 3 van de wet op de kansspelen niet werd overtreden. Aangezien het weinig waarschijnlijk is dat een speler die ingevolge zijn beroepsactiviteit een rechtstreekse invloed kan uitoefenen op het resultaat van een weddenschap, zijn werkelijke beroepsactiviteit zal opgeven, meent de Commissie dat de maatregel om de verklaarde beroepsactiviteit van alle spelers te registreren niet relevant is voor het verwezenlijken van het beoogde doeleinde en dat het bijgevolg overmatig is om in de algemene inzameling van deze informatie te voorzien. De Commissie beveelt aan het gegeven "beroep" te schrappen uit de lijst met gegevens die dienen geregistreerd te worden.

12. De inzameling van het gegeven "geboorteplaats" lijkt, bij gebrek aan enige rechtvaardiging, niet relevant. De Commissie beveelt bijgevolg de schrapping hiervan aan op de lijst met gegevens die dienen geregistreerd te worden.

13. Artikel 9⁴ voorziet dat de toegang tot het register beperkt is tot de kansspelcommissie en de vergunninghouder F2 of een door hem aangewezen persoon. De toegang tot het register door de Commissie is gerechtvaardigd, gelet op haar wettelijke controleopdracht op de naleving van de wet op de kansspelen, wat trouwens overeenstemt met het doeleinde waarvoor het huidige register wordt ingevoerd. Wat de exploitanten betreft, zij zullen de geregistreerde gegevens uitsluitend mogen gebruiken in het raam van de verwezenlijking van hetzelfde doeleinde tenzij, mits instemming van de betrokkenen, voor het verwezenlijken van andere doeleinden. Hun toegang tot het register zal zich dus in principe beperken tot de registratie van weddenschappen en de mededeling van de geregistreerde gegevens aan de kansspelcommissie. De Commissie beveelt bijgevolg aan dat artikel 9 zou aangevuld worden met "die belast is met de registratie van de weddenschappen of met de mededeling van de geregistreerde gegevens aan de kansspelcommissie".

14. In de mate dat de bewaringstermijn van de gegevens wettelijk bepaald is op 5 jaar (art. 43/4, § 3 van de wet op de kansspelen) is het aangewezen dat maatregelen worden genomen opdat de gegevens zouden gewist worden binnen de 5 jaar na hun registratie. Bovendien verplicht artikel 16 van de Privacywet iedere verantwoordelijke voor de verwerking tot het nemen van technische en organisatorische maatregelen om voor de gegevensverwerkingen een passend veiligheidsniveau te verzekeren. Dit passend karakter dient enerzijds rekening te houden met de stand van de techniek en de veroorzaakte onkosten en anderzijds met de aard van de te beschermen gegevens en de potentiële risico's. De Commissie verwijst in dit verband naar de "referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens" die zij heeft aangenomen en die beschikbaar zijn op haar website. Zij beveelt de kansspelcommissie aan deze te verspreiden onder de betrokken exploitanten van kansspelinrichtingen.

15. Tenslotte voorziet artikel 1, § 4, 2de lid van de Privacywet dat wanneer de voorzienbaarheid van een geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens verzekerd wordt door een wet, een decreet of een ordonnantie, de verantwoordelijke(n) voor de verwerking uitdrukkelijk als dusdanig dien(t)(en) aangeduid te zijn door of krachtens deze wet. De Commissie beveelt dus aan dat het ontwerp van koninklijk besluit

⁴ "De toegang tot het register is beperkt tot de kansspelcommissie en de vergunninghouder F2 of een door hem aangewezen persoon".

dienovereenkomstig zou vervolledigd worden. De exploitanten van kansspelinrichtingen treden op als verantwoordelijken voor de verwerking voor het beheer van hun geregistreerde bestanden met de weddenschappen die bij hen werden afgesloten. De kansspelcommissie is op haar beurt verantwoordelijk voor de verwerkingen die werden voorzien voor het uitvoeren van haar wettelijke opdrachten. In dit opzicht blijkt uit de inlichtingen die werden verkregen van de afgevaardigde ambtenaar dat de kansspelcommissie misschien zal genoopt worden om de door de exploitanten meegedeelde gegevens te centraliseren in een centraal bestand met het oog op de controle op de naleving van artikel 4 van de wet op de kansspelen. Mocht dit het geval zijn dient de voorzienbaarheid van dit centraal bestand verzekerd te worden door dit te verduidelijken in het koninklijk besluit. De bewaringstermijn van de gegevens in het centraal bestand zal evenmin de voormelde duur van 5 jaar mogen overschrijden.

OM DEZE REDENEN,

Verstrekt de Commissie een gunstig advies over het onderhavige ontwerp van koninklijk besluit op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met haar opmerkingen:

- uitdrukkelijke bepaling in het KB van de doeleinden van de verwerking (punt 5);
- vermelding van de in punt 7 gevraagde verduidelijkingen;
- de bewaringstermijn van de kopie van de identiteitskaart vervangen door een vaste termijn van 5 jaar (punt 9);
- schrapping van de gegevens "beroep" en "geboorteplaats" (punten 11 en 12);
- verduidelijking van de hoedanigheid van de personen die in de schoot van de kansspelinrichtingen toegang zullen krijgen tot het register met weddenschappen (punt 13);
- verspreiding van de referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens door de kansspelcommissie aan de betrokken kansspelinrichtingen (punt 14);
- uitdrukkelijke bepaling in het KB van de verantwoordelijken voor de verwerking (punt 15).

Voor de Administrateur m.v.,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere